

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Moniky Javorové, v právní věci žalobce **GAMYS s.r.o.**, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Nádražní 613/38, IČ 25861611, zastoupeného Mgr. Danielem Keprtou, advokátem se sídlem Ostrava, Dlouhá 6, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce**, se sídlem Opava, Kolářská 451/13, IČ 75046962, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2014 č.j. 4625/1.30/13/14.3, ve věci správního deliktu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 18.3.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2014 č.j. 4625/1.30/13/14.3 spolu s touto odpovídající částí rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě ze dne 3.10.2013 č.j. 17164/10.71-Ku/13/14.3 a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. K tvrzenému porušení § 77 odst. 2 písm. b) zákoníku práce žalobce uvedl, že nikdy neuzavřel smlouvu o dočasném přidělení zaměstnanců k jinému zaměstnavateli. Dohodl se se společností ICE invest spol. s r.o. na zajištění chodu a prodeje ve stánku se zmrzlinou, a to za úplaty. Jednalo se toliko o administrativní opatření, kdy skutečným prodejcem před uzavřením podnájemní

smlouvy, po dobu její účinnosti i po jejím ukončení byl žalobce. Poukázal na to, že nepředal či nepostoupil svá práva ani povinnosti vůči svým zaměstnancům na žádný třetí subjekt, vždy to byl žalobce, který přiděloval zaměstnancům práci, pracovní úkoly, organizoval, řídil a kontroloval jejich práci, k čemuž dával zaměstnancům i závazné pokyny. Opak prokázán nebyl, když k této podstatné okolnosti žádné dokazování prováděno nebylo. Namítal, že je-li v odůvodnění vycházeno z tvrzení jednatele žalobce, že k dočasnému přidělení zaměstnanců došlo na základě ústní dohody, pak toto není přesné. Jednatel žalobce tím mínil vyjádřit toliko skutečnost, že oficiální provozovatel stánku je nově společnost ICE invest spol. s r.o., což však na fakticitě věci, tedy, že skutečným provozovatelem, byť na základě obchodní smlouvy pro ICE invest spol. s r.o. je stále žalobce, nic nemění. Při existenci takovýchto žalovaným tvrzených rozporů mělo být přistoupeno k výsledku jednatele žalobce, což se nestalo. Namítal dále, že podle § 77 odst. 2 písm. b) zákoníku práce je v režimu zákoníku práce u dohody o provedení práce dočasné přidělení zaměstnance k jinému zaměstnavateli právně nemožné. Je-li taková úprava pracovních vztahů právně nemožná, nelze tímto způsobem porušit ustanovení o změně pracovního poměru a naplnit tak skutkovou podstatu vytýkaného správního deliktu. Rozhodné však je, že k dočasnému přidělení zaměstnanců žalobce k jinému zaměstnavateli nedošlo ani právně ani fakticky a zaměstnancům žalobce jiné osoby žádné pokyny k práci nikdy neudělovaly.

Žalobce dále namítal, že mu nebylo umožněno v řízení před správním orgánem I. stupně seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Poté, co učinil důkazní návrh, jej správní orgán I. stupně o zamítnutí tohoto důkazního návrhu neinformoval a rovnou vydal rozhodnutí. Znemožnil tak žalobci se řádně s úplnými a aktuálními podklady pro rozhodnutí seznámit a na tyto reagovat. Tím, že mohl reagovat na obsah správního spisu až v odvolání, byla porušena zásada dvojinstančnosti řízení a jeho právo na přezkum prvoinstančního rozhodnutí. Navíc žalovaný se s jeho odvolací námitkou v tomto ohledu vůbec nevypořádal, čímž zatížil své rozhodnutí vadou, neboť neposoudil správnost procesního postupu správního orgánu I. stupně.

K výši uložené sankce žalobce namítal, že správní orgán dostatečně nerespektoval jeho majetkové poměry a povahu podnikání. Poukázal na to, že se zabývá provozováním zmrzlinových stánků. Vykázaný zisk neodpovídá udělené pokutě. Namítal dále, že jeho jednání vykazující znaky správního deliktu lze hodnotit jako bagatelní. Výše uložené pokuty se jeví jako nepřiměřená veškerým okolnostem. Poukazoval na to, že jeho zaměstnanci nebyli fakticky jeho jednáním nijak dotčeni, nezměnilo se ani místo výkonu jejich práce.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Poznamenal, že žalobce v žalobě namítá v zásadě stejné skutečnosti, jako v průběhu správního řízení před oblastním inspektorátem práce. Odkázal proto v celém rozsahu na odůvodnění jak rozhodnutí oblastního inspektorátu práce ze dne 3.10.2013, tak odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2014. Uvedl, že považuje za nesporné, že zaměstnance, který má uzavřen pracovněprávní vztah formou dohody o provedení práce, nelze dočasně přidělit k jinému zaměstnavateli ve smyslu § 43a zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění účinném od 31.12.2013. Tato skutečnost vyplývá jednoznačně z aplikace § 77 odst. 2 a § 4b odst. 1 zákoníku práce. Tvrzení žalobce, že nikdy k dočasnému přidělení zaměstnanců k jinému zaměstnavateli nedošlo, je zcela v rozporu s jeho tvrzením učiněným v průběhu

kontroly. Tehdy uvedl, že zajišťuje personální obsazení stánku v Bruntále a dočasné přidělení zaměstnanců bylo dohodnuto pouze ústně. Žalovaný poznamenal, že pokud by pak byl skutečným provozovatelem stánku před uzavřením podnájemní smlouvy, po dobu její účinnosti i po jejím skončení žalobce, postrádala by podnájemní smlouva či její časové ohraničení jakýkoliv smysl. Vyjadřoval-li se jednatel žalobce v průběhu kontroly k dočasnému přidělení zaměstnanců, nelze pak přijmout tvrzení žalobce v žalobě, kdy uvádí, že tímto měl pouze na mysli vyjádřit se k oficiálnímu či faktickému provozovateli stánku. Poukázal na to, že podnájemní smlouva byla sjednána na dobu určitou, a to od 1.4.2012 do 30.6.2012. Tímto dnem tedy skončila její platnost a účinnost, jak vyplývá ze znění čl. V odst. 5.1. podnájemní smlouvy, v němž je dále uvedeno, že od 1.7.2012 se stává provozovatelem stánku společnost ICE invest spol. s r.o., žalobce poskytne této společnosti za měsíční paušální úhradu stánek s vybavením a bude pro ni zajišťovat personální obsazení stánku zaškoleným personálem. V kontextu vyjádření žalobce v rámci probíhající kontroly a dohody o zajištění personálního zajištění stánku za úplatu, má žalovaný za to, že přidělování zaměstnanců žalobce k „novému“ provozovateli stánku, bylo úmyslem. Pokud by, jak tvrdí žalobce, nedošlo k dočasnému přidělení zaměstnanců od 1.7.2012 ke společnosti ICE invest spol. s r.o., šlo by o výkon práce těchto zaměstnanců pro společnost ICE invest spol. s r.o. bez uzavřeného pracovněprávního vztahu se všemi důsledky s tímto spojenými. Nelze předpokládat, že by tuto skutečnost společnost ICE invest spol. s r.o. potvrdila, když by se tímto de facto dozнала ke spáchání správního deliktu. Žalovaný dále uvedl, že nerozumí tvrzení žalobce, že „oficiální“ provozovatel stánku je nově společnost ICE invest spol. s r.o. a že „skutečným“ provozovatelem je žalobce. Z toho nelze vyvodit nevinu žalobce. Žalovaný uzavřel, že má za to, že ke změně pracovněprávního vztahu došlo způsobem právně nedovoleným, a proto kvalifikoval toto jednání žalobce jako správní delikt dle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce.

K námitce ohledně procesního postupu žalovaný konstatoval, že oblastní inspektorát práce vyrozuměl dne 22.1.2013 žalobce o skutečnosti, že zahajuje správní řízení ve věci předmětného správního deliktu a v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 14.1.2013 poučil žalobce o všech jeho procesních právech a povinnostech. Oznámení o zahájení správního řízení bylo žalobci doručeno dne 30.1.2013. K ústnímu jednání dne 7.2.2013 se žalobce bez omluvy nedostavil. Oblastní inspektorát práce provedl podle § 53 odst. 6 správního řádu dokazování listinami. Následně 11.2.2013 vyrozuměl žalobce o tom, že ve věci ukončil dokazování a poučil jej o právu podle § 36 odst. 3 správního řádu. Vyrozumění o ukončení dokazování bylo žalobci doručeno 12.2.2013. Žalobce svého práva nevyužil a oblastní inspektorát následně 26.3.2013 vydal rozhodnutí, které bylo k odvolání žalobce zrušeno. V další fázi řízení před vydáním rozhodnutí ze dne 3.10.2013 oblastní inspektorát práce vyrozuměl žalobce dne 9.3.2013, že ukončil ve věci dokazování a stanovil mu pětidenní lhůtu k využití jeho práva daného mu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Současně jej vyzval, aby v téže lhůtě doložil svou majetkovou situaci za poslední tři roky. Na toto vyrozumění reagoval žalobce 14.8.2013 a navrhl, aby byl proveden důkaz dotazem u společnosti ICE invest spol. s r.o., zdali převzala dočasně zaměstnance od žalobce a zdali těmto udělovala pokyny k práci tak, jak navrhl v doplnění odvolání z 29.4.2013. Dále požádal, aby mu po tomto provedeném důkazu byla opětovně poskytnuta lhůta k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Na výzvu oblastního inspektorátu práce, aby doložil své majetkové poměry, nereagoval a nic nedoložil.

Oblastní inspektorát práce v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, proč považoval provedení navrženého důkazu za nadbytečné. Žalovaný má za to, že oblastní inspektorát práce nikterak žalobci v průběhu správního řízení jeho procesní práva neomezil. Poznamenal, že z popsaného postupu je zřejmé, že žalobce byl o svých procesních právech poučen, s oblastním inspektorátem práce nikterak nespolupracoval a svých práv nikdy nevyužil. Měl-li by správní orgán po každém návrhu žalobce postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu, porušoval by ust. § 6 odst. 1 správního řádu, tj. zásadu procesní ekonomie v řízení, čímž by docházelo k nepřiměřenému prodlužování správních řízení.

K námitce ohledně výše uložené sankce žalovaný vyslovil nesouhlas s názorem žalobce, že se jedná o bagatelní porušení právních povinností. Poukázal na to, že společenskou nebezpečnost tohoto správního deliktu vyjádřil zákonodárce stanovením horní hranice sankce ve výši 300.000,- Kč, kterou je možno za spáchání tohoto správního deliktu uložit. Jestliže tedy žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím snížil uloženou pokutu na částku 27.000,- Kč, byla tato uložena při samé spodní hranici zákonného rozpětí.

Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil, že oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj dne 3.7.2012 sepsal záznam o zahájení kontroly na úseku ochrany pracovních vztahů a pracovních podmínek a na úseku zaměstnanosti. Kontrolovaným subjektem byla obchodní firma GAMYS s.r.o., se sídlem Ostrava, Zámecká 480/20 v provozovně stánek se zmrzlinou, u Kauflandu – Bruntál. Kontrola byla zaměřena na dodržování pracovněprávních předpisů dle § 3 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, se zaměřením zejména na kontrolu dodržování povinností uzavřít písemně pracovní smlouvu, dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti, kontrolu dodržování povinnosti vykonávat závislou práci v pracovněprávním vztahu. Provedené kontroly se dne 3.7.2012 zúčastnila T. G. a L. M. Ze záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole totožnosti fyzických osob podle ust. § 132 odst. 1, 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů plyne, že informace poskytla oblastnímu inspektorátu práce L. M. Na místě bylo zjištěno, že L.M. točila a prodávala zmrzlinu ve firemním tričku „ICE“, informace poskytla na pracovišti – stánkový prodej před Kauflandem v Bruntále. Na otázku, pro koho pracuje, odpověděla, že pro GAMYS s.r.o., práci vykonává od 3.7.2012, pracovala i 15.6.2012, a to na základě písemně sjednané dohody o pracovní činnosti za odměnu 50-60 Kč za hodinu a od 3.7.2012 na základě dohody o provedení práce za odměnu 60 Kč za hodinu.

Ze záznamu o vyjádření kontrolované osoby ze dne 17.7.2012 plyne, že byl sepsán oblastním inspektorátem práce s jednatelem obchodní firmy GAMYS s.r.o. P. K., který potvrdil, že personální obsazení prodejního stánku v Bruntále společností ICE invest spol. s r.o. zajišťuje kontrolovaná osoba obchodní firma GAMYS s.r.o.

svými zaměstnanci, které zaměstnává v pracovněprávních vztazích. Personální obsazení stánku v Bruntále společností ICE invest spol. s r.o. zajišťuje svými zaměstnanci H. S. a A. Ř. od 1.7.2012 a od 3.7.2012 L. M. Dočasné přidělení uvedených zaměstnanců bylo s nimi vždy dohodnuto ústně. Jednatel žalobce dále uvedl, že do 30.6.2012 byla provozovatelem zmrzlinového stánku kontrolovaná osoba – obchodní firma GAMYS s.r.o. Jednatel společnosti žalobce uvedl, že dohoda o provedení práce byla sjednána s L. M. na dobu od 3.7.2012 do 30.9.2012 s odměnou ve výši 60 Kč za hodinu, s A. Ř. na dobu od 1.4.2012 do 30.9.2012 s odměnou ve výši 60 Kč za hodinu a s H. S. byla sjednána dohoda o provedení práce dne 1.4.2012 na dobu od 1.4.2012 do 30.9.2012 s odměnou 60 Kč za hodinu. Součástí spisu jsou dohody o provedení práce uzavřené mezi žalobcem a L. M., H. S. a A. Ř.

Dne 3.9.2012 sepsal Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj protokol o výsledku kontroly provedené dne 3.7.2012 na pracovišti – stánkový prodej zmrzliny v Krnově před marketem Kaufland a stánkový prodej zmrzliny v Bruntále, Třída práce 1960/1 u kontrolované osoby GAMYS s.r.o. Kontrolováno bylo období od 1.4.2012 do 3.7.2012. V protokolu je uvedeno, že na pracovišti v Bruntále byla zjištěna při výkonu práce L. M., která dne 3.7.2012 v odpoledních hodinách točila a prodávala zmrzlinu ve stánku označené provozovatelem ICE invest spol. s r.o. a do záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole totožnosti fyzických osob sdělila, že práci vykonává od 3.7.2012 pro obchodní firmu GAMYS s.r.o. na základě dohody o provedení práce ze dne 3.7.2012, v níž má sjednanou odměnu ve výši 60 Kč za hodinu. Dále uvedla, že ve stánku pracovala již 15.6.2012 na základě písemně sjednané dohody o pracovní činnosti, jako zaměstnavatele uvedla kontrolovanou osobu, následně se opravila a sdělila, že pracovala pro ICE invest spol. s r.o. Dalším šetřením bylo zjištěno a doloženo, že právnická osoba ICE invest spol. s r.o. má s kontrolovanou osobou GAMYS s.r.o. sjednanu „podnájemní smlouvu“, jejímž obsahem je mj. i ujednání, že kontrolovaná osoba bude zajišťovat nájemci (ICE invest spol. s r.o.) personální obsazení zmrzlinového stánku v Bruntále, Třída práce 1960/1 zaškoleným personálem, přičemž personální náklady budou nájemci 1x měsíčně fakturovány. V protokolu je obsaženo rovněž vyjádření kontrolované osoby – jednatele žalobce, který potvrdil platnost a plnění podnájemní smlouvy ze dne 25.3.2012 a sdělil, že kontrolovaná osoba zajišťuje personální obsazení stánku v Bruntále společností ICE invest spol. s r.o. svými zaměstnanci H. S., A. Ř. od 1.7.2012 a L. M. od 3.7.2012. Potvrdil dále, že dočasné přidělení k jinému zaměstnavateli je se zaměstnanci dohodnuto pouze ústně. Uvedl také, že kontrolovaná osoba provozovala stánek v Bruntále do 30.6.2012. Protokol obsahuje rovněž údaje o zjištěných nedostatcích s tím, že provedenou kontrolou bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba GAMYS s.r.o. dočasným přidělením zaměstnanců, kteří vykonávají práci na základě dohody o provedení práce, k jinému zaměstnavateli na základě ústní dohody o dočasném přidělení zaměstnance, porušila ve třech případech (H. S., A. Ř., L. M.) § 43a odst. 1 a 3 zákoníku práce, podle nichž dohodu o dočasném přidělení zaměstnanců k jinému zaměstnavateli smí zaměstnavatel se zaměstnancem uzavřít nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode vzniku pracovního poměru (§ 77 odst. 2 zákoníku práce). Dohoda musí být uzavřena písemně. Jednatel žalobce P. K. byl poučen podle § 41 odst. 1 zákona o inspekci práce o právu požádat o přezkoumání protokolu do 5 pracovních dnů ode dne seznámení s protokolem, podpisem protokolu potvrdil, že byl s ním dne 3.8.2012 seznámen a stejnopis protokolu převzal. Součástí spisu je rovněž v protokolu o

výsledku kontroly zmíněná listina označená jako podnájemní smlouva na filiálku Bruntál.

Dne 30.1.2013 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení ve věci předmětného správního deliktu dle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, jehož součástí bylo sdělení o nařízení ústního jednání. Součástí oznámení o zahájení řízení bylo rovněž poučení kromě jiného dle § 36 odst. 1, 2 a 3 správního řádu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, dále o právu navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, nestanoví-li správní orgán usnesením jinak, vyjádřit v řízení své stanovisko a na požádání být informován o řízení. Z protokolu o ústním jednání ze dne 7.2.2013 plyne, že se žalobce nedostavil. Oblastní inspektorát práce provedl důkaz listinami kromě jiného protokolem o výsledku kontroly ze dne 3.9.2012, dohodami o provedení práce uzavřenými s H. S. a A. Ř. ze dne 1.4.2012 a s L. M. dne 3.7.2012, podnájemní smlouvou z 25.3.2012, výpisem z obchodního rejstříku. Poté žalobce vyrozuměl o ukončení dokazování přípisem ze dne 7.2.2013, v němž současně žalobce poučil o právu vyjádřit se k podkladům. Následně vydal v pořadí prvé rozhodnutí ze dne 25.3.2013, které bylo k odvolání žalobce zrušeno z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti.

V další fázi řízení byl žalobce přípisem ze dne 7.8.2013 vyrozuměn o ukončení dokazování ve správním řízení a současně mu bylo dáno poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k jeho podkladům ve lhůtě do 5 dnů ode dne doručení oznámení s tím, že po uplynutí tohoto termínu bude ve věci rozhodnuto. Žalobce byl rovněž vyzván, aby ve stanovené lhůtě 5 dnů doložil svou majetkovou situaci za poslední 3 roky, a to za účelem posouzení výše případně ukládané pokuty dle § 36 odst. 1 zákona o inspekci. Oznámení bylo žalobci doručeno 9.8.2013. Na toto oznámení žalobce reagoval podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně 14.8.2013, v němž požádal oblastní inspektorát práce o sdělení, zda byl proveden jím navržený důkaz označený v doplnění odvolání, a to dotazem správního orgánu u ICE invest spol. s r.o., zdali převzala dočasně zaměstnance žalobce a zdali těmto udělovala pokyny k práci. Současně sdělil, že trvá na provedení tohoto důkazu a požádal, aby mu byla po provedení všech důkazů poskytnuta lhůta k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Správní orgán žalobcem navržený důkaz neprovedl. Ze správního spisu nevyplývá, že by v mezidobí do 30.9.2013, kdy bylo vydáno rozhodnutí v prvním stupni, byly do správního spisu založeny další důkazy, s nimiž by žalobce nebyl seznámen.

Na tomto místě krajský soud konstatuje, že shledává nedůvodnou žalobní námitku žalobce, že mu nebylo umožněno v řízení před správním orgánem I. stupně se seznámit s podklady pro rozhodnutí. Z výše popsaného procesního postupu správního orgánu I. stupně naopak plyne, že žalobce byl před vydáním v pořadí druhého rozhodnutí oblastního inspektorátu práce ze dne 3.10.2013 vyrozuměn písemně dne 9.8.2013 o tom, že správní orgán ukončil ve věci dokazování a poučen o jeho právu dle § 36 odst. 3 správního řádu, aby se ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení oznámení vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Jestliže správní orgán I. stupně před vydáním rozhodnutí žádné další podklady pro vydání rozhodnutí do spisu již nezakládal, je nutno dospět k závěru, že procesní právo žalobce na to být seznámen s podklady rozhodnutí před jeho vydáním porušeno nebylo.

Dne 30.9.2013 Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj rozhodnutím č.j. 17164/10.71-Ku/13/14.3 uznal žalobce vinným v bodě I. ze spáchání správního deliktu na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že v období od 1.7.2012 do 3.7.2012 dočasně přidělil zaměstnance: H. S., A. Ř. a L. M. k jinému zaměstnavateli, a to na základě ústní dohody, přestože byl s uvedenými zaměstnanci uzavřen pracovněprávní vztah na základě dohod o provedení práce, což je v rozporu s § 77 odst. 2 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce (a dále pod bodem II. správního deliktu na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr podle § 25 odst. 1 písm. b) zákona o inspekci práce, přičemž rozhodnutím žalovaného byla tato výroková část pod bodem II odst. 1 rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušena a řízení ve věci tohoto správního deliktu bylo zastaveno). Žalobci byla uložena pokuta ve výši 80.000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč.

V odůvodnění správní orgán I. stupně vysvětlil, že pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navržený důkaz dotazem správního orgánu u ICE invest spol. s r.o., zdali převzala dočasně zaměstnance od žalobce a zdali těmto udělovala pokyny k práci a odkázal na další odůvodnění svého rozhodnutí, v němž konstatoval, že tvrzení žalobce, že nedošlo k dočasnému přidělení zaměstnanců uvedených ve výroku I rozhodnutí, je zcela v rozporu s tvrzením žalobce v průběhu kontroly, kdy uvedl, že zajišťuje personální obsazení stánku v Bruntále a dočasné přidělení zaměstnanců bylo dohodnuto pouze ústně, odkázal rovněž na listinu označenou jako podnájemní smlouva s tím, že byla uzavřena na dobu určitou do 30.6.2012 s výjimkou ujednání pod bodem 5.1, z něhož jednoznačně plyne, že provozovatelem stánku se od 1.7.2012 stává společnost ICE invest spol. s r.o. a žalobce bude za paušální úhradu zajišťovat nájemci (společnosti ICE invest spol. s r.o.) personální obsazení zmrzlinového stánku. Oblastní inspektorát práce současně poznamenal, že pokud by skutečným provozovatelem stánku před uzavřením podnájemní smlouvy, po dobu její účinnosti i po jejím skončení byl žalobce, postrádala by podnájemní smlouva či její časové ohraničení jakýkoli smysl, což lze jen stěží přičíst úmyslu stran.

Krajský soud považuje vysvětlení správního orgánu I. stupně, proč neprovedl žalobcem navržený důkaz dotazem na obchodní firmu ICE invest spol. s r.o. za dostatečné a řízení před správním orgánem tvrzenou vadou řízení postiženo není. Namítal-li žalobce, že správní orgán I. stupně jej o zamítnutí důkazního návrhu neinformoval před vydáním rozhodnutí, pak takováto povinnost pro správní orgán I. stupně z žádného procesního předpisu nevyplývala. Jak výše uvedeno, důvody, proč navržený důkaz správní orgán neprovedl, vysvětlil v odůvodnění svého rozhodnutí, a to v souladu s ust. § 68 odst. 3 s.ř.s., které správnímu orgánu ukládá kromě jiného uvést v odůvodnění, jak se vypořádal s návrhy účastníků.

Proti rozhodnutí oblastního inspektorátu práce ze dne 30.9.2013 č.j. 17164/10.71-Ku/13/14.3 podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 16.1.2014 č.j. 4625/1.30/13/14.3, jímž v bodě 1. odvolání žalobce ve věci správního deliktu na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že v období od 1.7.2012 do 3.7.2012 dočasně přidělil zaměstnanci – H.S., A. Ř. a L. M. k jinému zaměstnavateli, a to na

základě ústní dohody, přestože byl s uvedenými zaměstnanci uzavřen pracovněprávní vztah na základě dohod o provedení práce, což je v rozporu s § 77 odst. 2 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů – výroková část I. rozhodnutí, zamítl a rozhodnutí oblastního inspektorátu práce v této části potvrdil a jak výše uvedeno, výrokovou část II. odst. 1 rozhodnutí zrušil a řízení ve věci správního deliktu podle § 25 odst. 1 písm. b) zákona o inspekci práce zastavil. V bodě 3. rozhodl, že výroková část II., odst. 2 rozhodnutí oblastního inspektorátu práce zní takto: Za toto jednání se mu podle § 25 odst. 2 písm. a) zákona o inspekci práce ukládá pokuta ve výši 27.000,- Kč. V bodě 4. výrok III. rozhodnutí potvrdil.

Co se týče žalobních námitek žalobce ohledně procesního postupu správního orgánu I. stupně a jimiž se krajský soud zabýval již v předchozí pasáži svého rozhodnutí, přičemž tyto námitky se shodují s odvolacími námitkami, krajský soud k další námitce, že se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí odvolacími námitkami žalobce ohledně procesního postupu správního orgánu I. stupně nezabýval, uvádí, že jí přisvědčit nelze. Žalovaný na str. 6 rozhodnutí odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, uvedl, že se závěry oblastního inspektorátu práce ztotožňuje, konstatoval, že správní orgán I. stupně se řádně vypořádal s důvody, proč považoval za nadbytečné provádět žalobcem navržený důkaz dotazem na společnost ICE invest spol. s r.o. Z celého kontextu žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že v procesním postupu správního orgánu I. stupně žalovaný neshledal žádná pochybení.

Krajský soud dále dospěl k závěru, že přisvědčit nelze ani žalobní námitce žalobce, že nikdy neuzavřel smlouvu o dočasném přidělení zaměstnanců jinému zaměstnavateli a neporušil § 77 odst. 2 písm. b) zákoníku práce a nenaplnil skutkovou podstatu vytýkaného správního deliktu.

Podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění zákona č. 367/2011 Sb., tj. ve znění do 30.4.2014, právnická osoba se dopustí správního deliktu na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr tím, že poruší stanovené povinnosti při vzniku, změnách, skončení pracovního poměru, dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti.

Podle § 25 odst. 2 písm. a) téhož zákona, za správní delikt podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu až do výše 300 000 Kč.

Podle § 77 odst. 2 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění do 31.12.2012, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak, vztahuje se na práci konanou na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr úprava pro výkon práce v pracovním poměru; to však neplatí, pokud jde o dočasné přidělení.

Podle § 43a odst. 1 a odst. 2 věta poslední zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění do 31.12.2012, dohodu o dočasném přidělení zaměstnance k jinému zaměstnavateli smí zaměstnavatel s tímto zaměstnancem uzavřít nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru. Dohoda musí být uzavřena písemně.

Mezi účastníky nebylo sporné, že žalobce písemně sjednal dohody o provedení práce dne 3.7.2012 s L. M. na dobu od 3.7.2012 do 30.9.2012, s H. S. a

A. Ř. dne 1.4.2012 na dobu od 1.4.2012 do 30.9.2012. Z protokolu o kontrole a záznamu sepsaných pracovníky žalovaného bylo zcela jednoznačně prokázáno, že žalobce v rozporu s § 77 odst. 2 písm. b) zákoníku práce, přestože měl s uvedenými zaměstnankyněmi uzavřen pracovněprávní vztah na základě dohod o provedení práce, tyto zaměstnankyně přidělil v období od 1.7.2012 do 3.7.2012 na základě ústní dohody k jinému zaměstnavateli, což je ovšem, jak vyplývá z citovaného § 77 odst. 2 písm. b) zákoníku práce právně nemožné. Tvzení žalobce, že vyjádřil-li se jeho jednatel v průběhu kontroly tak, že k dočasnému přidělení zaměstnanců došlo na základě ústní dohody a že je toto jeho vyjádření nepřesné s tím, že jednatel žalobce toliko mínil vyjádřit skutečnost, že oficiální provozovatel stánku je nově společnost ICE invest spol. s r.o. a že skutečným provozovatelem, byť na základě obchodní smlouvy pro ICE invest spol. s r.o. byl stále žalobce a že to byl vždy žalobce, který přiděloval zaměstnancům práci, pracovní úkoly, organizoval, řídil a kontroloval jejich práci, je zcela v rozporu s tím, co jednatel žalobce naprosto jednoznačně a bez pochybnosti o obsahu jeho vyjádření uvedl v průběhu kontroly do záznamu a je obsaženo i v protokole o kontrole, který podepsal a stvrdil tak obsahovou správnost uvedené listiny, která byla řádným podkladem pro rozhodnutí žalovaného. Soud považuje uvedená žalobní tvrzení za účelová, uplatněná ve snaze zbavit se odpovědnosti za předmětný správní delikt. Nebylo-li žalobcem v průběhu řízení ani namítáno, že to byl žalobce, který nadále přiděloval zaměstnancům práci, pracovní úkoly, organizoval, řídil a kontroloval jejich práci a dával jim závazné pokyny, kterážto tvrzení žalobce uvedl až v žalobě, není důvodná námitka žalobce, že k těmto okolnostem žádné dokazování správním orgánem prováděno nebylo. Dle názoru soudu v projednávaném případě nebyly zjištěny žádné skutkové okolnosti, které by mohly zpochybnit závěr správního orgánu o naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu. Krajský soud uzavírá, že se zcela ztotožnil s hodnocením věci správními orgány a pro posouzení dané věci byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci.

Co se týče námitky k výši uložené sankce, s tím, že pokuta je nepřiměřená, krajský soud předně konstatuje, že v průběhu správního řízení, přestože byl oblastním inspektorátem žalobce vyzván k doložení jeho majetkových poměrů, neučinil tak. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil, že vycházel proto při stanovení výše pokuty ze statistických údajů RES ČSÚ v ARES a vzhledem k tomu, že řízení ve věci správního deliktu podle § 25 odst. 1 písm. b) zastavil, uloženou pokutu moderoval v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu a snížil ji na částku 27.000,- Kč čili na spodní hranici zákonného rozpětí (horní hranice sankce činí 300.000,- Kč dle § 25 odst. 2 písm. a) zákona o inspekci práce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly důvodné rozdíly a v souladu s rozhodovací činností orgánů inspekce práce ve skutkově shodných nebo podobných případech snížil pokutu na částku 27.000,- Kč. Ve shodě s žalovaným ani krajský soud neakceptuje názor žalobce, že se jednalo o bagatelní správní delikt. V daném případě došlo ke společensky škodlivému jednání, které ohrozilo zájem chráněný pracovněprávními předpisy, v daném případě zájem na ochraně zaměstnance. Krajský soud má za to, že žalovaný stanovení pokuty dostatečně posoudil a její výši řádně odůvodnil, z mezí svého správního uvážení nevybočil a krajský soud pokutu ve výši 27.000,- Kč jako nepřiměřenou neshledal. Žalobce ve správním řízení nereagoval na výzvu týkající se jeho majetkových poměrů

za účelem stanovení přiměřené výše pokuty. Stanoví-li zákon maximální hranici pokuty 300.000,- Kč, pak pokuta ve výši 27.000,- Kč byla uložena ve spodní části výměry.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14.4.2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu